

مشکل ترجمه

هنر ترجمه کار هر کس نیست
لوتر

فیم سخن‌های آنکه که مترجم دو تن می‌شود
از در یافتن سخنان خودشان دشوارتر است .
و . ب شریدان

این مقاله قسمت کوچکی است از کتاب «سرگذشت زبان» به قلم ماریو پی Mario Pei استاد زبان‌شناسی دانشگاه کلمبیا . پسند که اصلاً ایتالیائی است تحصیلات خود را در کشورهای متعدد آمریکا به انجام نهاده است و دارای توشه‌های دیگری نیز درباره جنبه‌های گوغاگون زبان‌شناسی می‌باشد که همه آنها در میان علاقمندان این رشته معروف است .

در شماره‌های آپنده قسمت‌های دیگری نیز از کتاب «سرگذشت زبان» انتشار خواهد یافت ولی پادآوری این سخن‌های درهمینجا ضروری است که این مقاله و مقاله‌های بعدی بنا بر ترتیب اصلی کتاب ترجمه نمی‌شود و در انتخاب آنها علاقه احتمالی خوانندگان بمعطالب عمومی ترکتاب درنظر گرفته شده است .

شاید بتوان داستان برج بابل را، بدانگونه که در کتاب مقدس آمده است و بسیاری نیز آنرا باور می‌دارند، کهنه‌ترین سندي به شمار آورد که آرزوی بشر را برای داشتن زبانی بین‌المللی در خود منعکس ساخته است ^۱

بنابراین داستان، که بدیگر خیال پردازیهای بشر بی‌مانند نیست، پروردگار مهربان از در بخشندگی و بنده نوازی، روزگاری زبان یگانه‌ای را به آدمی زادگان ارزانی داشت ولی بعدها چون دید که ازین یگانگی زبان به درستی بهره نمی‌برند، این موهبت را از آنان پس گرفت .

و چون بشر دریافت که کارگفتگوی او با همتوغان خوبی مشوش شده است، به چاره جوئی برخاست و به فکر یافتن راههای افتاد تا مگر با خواست پروردگار به مقابله پردازد . از این رو مترجمان و مدرسه‌های تعلیم زبان پدید آمدند ولی کمی مدرسه‌ها و ضعف و ناتوانی مترجمان از همان آغاز همواره موضوع بحث و گفتگو شد .
ایتالیائی‌ها ضرب المثلی دارند و می‌گویند مترجم خائن است . اینکه در این

۱- داستان برج بابل در کتاب مقدس چنین است : و تمام جهان را یک زبان و یک لغت بود . و واقع شد که چون از شرق کوچ می‌کردند ، همواره‌ای در زمین شنمار یافتند و در آنجا سکنی گرفتند . و به یکدیگر گفته بیانید شهری برای خود بنا نهیم و برجی را که سرچ به آسمان پرسد . تا نامی برای خوبی پیدا کنیم . . . . خداوند نزول نمود تا شهر و برجی را که بنی آدم بنا می‌کردند ملاحظه کند و خداوند گفت همانا قوم یکیست و هم اکنون هیچ کاری که قصد آن کنند ازینان متعنت نخواهد شد . اکنون نازل شویم و زبان ایشان را مشوش سازیم تا سخن پیکدیگر را نفهمند ..... در آنجا خداوند لغت تمامی اهل جهان را مشوش ساخت . سفر پیدا شن

سخن تا چه پایه حقیقت نهفته است، مثالهای زیر به روشن شدن موضوع کمک می کند. می گویند وصول یادداشتی که از دولت فرانسه بوزارت امور خارجی آمریکا فرستاده شده بود اسباب تشویش « مقامات » وزارت خانه را فراهم کرد. در ابتدای این یادداشت کلمه‌ای بود که هم در زبان انگلیسی و هم در زبان فرانسوی مورد استعمال فراوان دارد با این تفاوت که انگلیسی‌ها به شکلی و فرانسویان به صورت دیگری از آن استفاده می‌برند. در زبان فرانسوی به معنی خواستن و حتی تعنی کردن است، حال آنکه در انگلیسی معنی « مطالبه » دارد، و آن وقت مقامی که یادداشت را خوانده بود بی‌توجه به معنی صحیح کلمه برآشته بود و می‌گفت: « اصلاً آنها چه حقی دارند که از ما مطالبه‌ای بکنند ». ولی به آن مقام تذکر داده شد که این عبارت در زبان فرانسه به معنی « خواهش می‌کنیم » است.

راستی که اگر این داستان راست باشد باید گفت که گناه از مترجم نخستین است که با اشتباه خود نزدیک بود میان دو کشور اختلافی را موجب گردد. چندی پیش نیز در سازمان ملل اختلاف قابل ملاحظه‌ای بر سر شرح کلمه *brutal* پیش آمد زیرا ابتدا آنرا به صورت تحت‌اللفظی *brutal* ترجمه می‌کردند که با آنکه ظاهراً به همان شکل واژه فرانسوی است ولی در آن مورد جدی یا « مجده‌انه » معنی می‌داد، حال آنکه « دومنشانه » ترجمه شده بود.

ترجمه کتبی و شفاهی بیازمند سلطه کامل مترجم بر هر دو زبان است حال آنکه بسیاری از ما حتی بر یک زبان نیز مسلط نیستیم. باوری کتابهای لغت نیز بسیار محدود است، زیرا هر واژه دارای پراپرهای مختلفی در زبان دیگر است و بدین ترتیب استفاده درست از کتاب لغت یا مکول به داشتن اطلاعات عمیق از هر دو زبان است که اگر چنین اطلاعات عمیقی واقعاً فراهم باشد، دیگر بیانی به کتاب لغت نخواهد بود.

اطمینان به برآورهایی که در کتاب لغت آمده است و ندانستن راه و رسم استفاده ازین‌گونه کتاب‌ها، کاهگاه موجب رسوانی‌هایی می‌شود. یکی از معلمان زبان انگلیسی هنگام قرائت انشای شاگردان با عبارت Camel-Hen برخورد کرد که از آن هیچ در نمی‌یافتد. اما بعد از آنکه مدتی به ذهن خود فشار آورد، فهمید که محصل بی‌نوا خواسته است بدینوسیله کلمه شترمرغ را به انگلیسی ترجمه کند و از دو کلمه Camel (شتر) و Hen (مرغ) استفاده کرده است در حالیکه شترمرغ را انگلیسی زبان Ostrich می‌گوید.

از اینها گذشته واژه‌های بسیاری در زبانهای کوئاکون جهان هست که بر گردانشان بهزبانهای دیگر ممکن نیست. در سازمان ملل بسیاری ازین واژه‌ها شناخته شده است و مترجمان زیر دست آن‌جا که هر یک بر دو زبان سلطه کامل دارند از یافتن واژه‌ای در یک زبان که درست معنی واژه زبان دیگر را بددهد عاجز گشته‌اند. این‌گونه واژه‌های « غیر قابل ترجمه » محدود به اصطلاحات سیاسی نیست. و ای با لغت‌های ساده‌ای که بر گرداندن آنها از زبانی بهزبان دیگر محال به نظر می‌رسد، بدیهی

است که مترجمان کار خود را متوقف نمی سازند و با آفریدن واژه‌ای با استفاده از کلمه‌هایی که مختصر و چه نشانه‌هایی با معنی مورد نظر داشته باشند، مانع را از میان بر می‌دارند. اما این واژه‌ها هر گز به اندازه کلمه اصلی نمی‌توانند رسا و مؤثر باشد.

ترجمه متن‌های فنی، تجاری و ادبی از اینها همه دشوارتر است. زیرا هر رشته‌ای برای خود لغت‌ها و اصطلاح‌هایی دارد که مترجم متن‌های آن باید علاوه بر سلطه بر هر دو زبان از خود فن نیز آگاهی کاملی داشته باشد. در کارهای تجاری نیز ترجمه با گرفتاریهای زیادی دست به گردید. مؤسسه کولاکولا عده‌ای از کارشناسان را دعوت کرد تا عبارت «Have a coke» را به پنجاه زبان ترجمه کنند و نتیجه‌ای که از بین کار گرفت چندان رضایت بخش نبود، آنچه بدست آمد عبارت‌های تعارف آمیزی بود به زبانهای گوناگون جهان.

مشکلات مربوط به ترجمه بی‌نهایت زیاد است و حدی نمی‌توان برای آن قائل شد. مثلاً معلوم نیست آگر نویسنده‌ای بخواهد عبارتی را از کتاب نویسنده دیگری که به زبانی غیر از زبان خود اوست نقل کند، آیا بعتر است که ترجمه آن عبارت را بیاورد یا خود آن را. منتظری در باره کتاب نویسنده‌ای می‌گوید: «او آنچه به نقل از دیگران آورده ترجمه کرده است و بدین ترتیب خوانندگان نه بر مرتبه فضل او واقع می‌شوند و نه به کمی اطلاع خود از زبانهای پیشگاهه آکام می‌کردد.» اما در همین مورد بخصوص، عقیده‌های مختلف و گوناگونی وجود دارد.

مشکل دیگر، ترجمه عبارتهای عامیانه است. ترجمه این‌گونه عبارتها مزه و شیرینی اصلی آنها را از میان می‌برد. آیا باید به ترجمه معمولی اکتفا کرد یا به جستجوی عبارتهای عامیانه نظیر آن دست یازید. نیز هنوز معلوم نیست که اصولاً واژه‌های غیر قابل ترجمه تا چه میزان می‌توانند وارد زبان دیگری شوند. اسمی غذاها از این جمله است. این لکته شنیدنی است که «کسی مرد داد که آیا بدون در دست داشتن تصدیق نامه زبان خارجی می‌تواند غذائی برای خوردن بیابد یا نه؟»

گوناگونی نحوه بیان مطالب خود مشکل بزرگی بر سر راه ترجمه است مثلاً استادی فصد داشت که توجه شاگردانی را که در «ته کلاس» می‌نشینند به سوی خود جلب کند ولی عبارت «ته کلاس» را که ترجمه می‌کرد و به زبان دانشجویان بیان می‌داشت در نظر آنان بسیار مضحك می‌نمود چون آنان آن قسم از کلاس را انتها یا عقب کلاس می‌نامیدند و عبارت «ته کلاس» برایشان جایی در زیر کف اناق معنی می‌داد.

ترجمه فعلهای معین یا که زبان به زبان دیگر اگر بر اساس ترجمه تحت‌اللفظی صورت پذیرد گرفتاری بزرگی است. در انگلیسی به دیدار کسی رفتن را با کلمه پرداختن بیان می‌کنند، در فرانسوی با کلمه ساختن. در انگلیسی مردم گردش را می‌کنند در فرانسوی می‌سازند و در اسپانیائی آنرا می‌دهند. در زبان انگلیسی محصلین امتحان می‌کنند، در ایتالیائی مانند فارسی امتحان می‌دهند ولی در فرانسوی و اسپانیائی به ترتیب زیر آن می‌روند و رنج آنرا به خود هموار می‌دارند. ترجمه اصطلاح‌ها نیز در

این میان جای خود دارد . روسها از یکدیگر می پرسند : « چند تا بستان را گذرانده اید ؟ » و انگلیسی ها همین مطلب را چنین بیان می کنند « که چقدر پیر هستید ؟ » و همه آنها منتظر شان چیزی است که ما مانند اسپانیائی ها می گوئیم « چند سال دارید ؟ » شنیدن این عبارت انگلیسی برای ما بسیار خنده آور است که « کودکی دو سال پیر » باشد . بلیت هواییما را ما گاهی دوسره می خریم حال آنکه بعضی ها آنرا « مدور » خریداری می کنند و مردمی اینگونه بلیت ها را « بلیت رفت و پر کشت » می نامند .

شکل معین یاک واژه لاتینی در زبانهای اروپائی معنی های گوناگون می دهد مثلاً کلمه « Large » که در انگلیسی به معنی بزرگ است در فرانسوی به معنی پهن مصرف می شود و در اسپانیائی معنی آن دراز است . واژه Gift در انگلیسی به معنی هدیه است که چیز فوق العاده مطلوبی است حال آنکه همین کلمه به همین صورت در آلمانی به معنی سم و زهر است که اندازه نامطلوبی آن بر همکان روشن است . ازین عجیب تر کلمه Burro است که در زبان مردم اسپانیا به معنی خراست حال آنکه ایتالیائی ها آن را برای لفظ کره بکار می بردند . اینک بشکرید حال هر دی را که تخم مرغ و کره یا به زبان خودمان نیز رو می خواست و پیشخدمت آورزانتینی در نهایت حیرت بهر وسیله ای توسل می جست تا به او حالی کنند که الاغ تخم نمی گذارد . « مرسی » که در زبان فرانسه نوعی نشکر بشمار می رود در ایتالیائی به معنی بار است و همین مسئله موجب شده بود که یاک مسافر آمریکائی می گفت که ایتالیائی ها مردمی فوق العاده مؤدب هستند چون روی بیشتر کامیونهایشان کلمه « مرسی » به چشم می خورد .

همانطور که گذشت این اگر فتاوی رها در سازمان ملل متعدد از همه جا بیشتر بیش می آید و ترجمة مطالب به پنج زبان رسمی این مرکز جهانی با چنان مشکلاتی مواجه می گردد که گاه ترجمة یاک واژه جز بـا عبارتهای دراز امکان ندارد . در کنفرانس معروف سال فرانسیسکو ، شرکت کنندگان چینی ناگهان مجبور شدند که هزار واژه برای ترجمة سخنان دیگران بیافرینند و همین اواخر بود که معلوم شد ترجمة « بمب اتمی » به چینی کار ساده ای نیست و سرانجام آنرا « گلوله اصل ماده » نام نهادند . توجه به جنبه های دیگر دشواری کار ترجمه نیز خالی از قابده نیست . در سازمان ملل حساب شده است که برای ترجمة دو میلیون کلمه ای که در طول هفت هفته در مجمع عمومی ادا می شود به پنج زبان رسمی سازمان ، تزدیک بسد میلیون بر کاغذ مصرف می گردد . نطق یاک ساعتی نماینده مثلاً انگلیس در سازمان ملل به زبانهای دیگر تزدیک به چهارصد « مرد - ساعت » وقت می کیرد و باید ۱۲ نفر روی آن کار کنند .

تا بتوان آنرا برای همیشه همراه با ترجمه‌های روسی، فرانسوی، اسپانیائی و چینی بایگانی کرد.

دانشجویانی که در یکی از جلسات سازمان ملل شرکت کرده بودند عقیده داشتند که مذاکرات به‌وضع تحمل نایابی‌بری با کنندی پیش می‌رود و این بیشتر بعواسطه تأخیری است که در کار ترجمه پیش می‌آید و موجب می‌شود که نه تنها شرکت کنندگان دچار کسالت شوند و حتی به‌خواب روند بلکه این حال به‌خود سخنان نیز دست دهد.

خانم روزولت زمانی گفته بود که کاش می‌شد در سازمان ملل فقط یک زبان را رسمی کرد و ترتیبی داد که شرکت کنندگان در آن هم، آن یک زبان را به‌خوبی بدانند.

این اظهار خانم روزولت هیچ تازگی ندارد و بارها و در موقع مختلف دیگران نیز آرزوی وجود چنین زبانی را کرده‌اند. زبانی که جنبه جهانی داشته باشد و مشکل ترجمه را از میان برداشد و نه تنها مورد استفاده سیاستمداران فرار گیرد بلکه ارباب حرف و صناعات نیز از آن بهره بجویند و جهانگردان و دانشجویان نیز آنرا بدانند و بکار بندند. راستی اگر چنین زبانی به وجود آید دیگر همه مشکلاتی که هر کس بمعضله یا برونو نهادن از کشور خویش با آن مواجه است از میان خواهد رفت.

ولی آیا به‌رأستی وجود چنین زبانی مشکل ترجمه را در عصر کنونی، که با وسائل ارتباطی جدید، همه ملت‌ها خود را همسایه یکدیگر می‌دانند حل خواهد کرد؟. این زبان چه زبانی باید باشد. یکی از زبانهای ملی موجود یا زبانی ساختگی؟ در این مورد پیش از آنکه جوابی به‌سؤال خود بدھیم باید بیشیم که برای این منظور در گذشته چه پیشنهادهایی شده و چه اقداماتی در زمینه‌های محدود و بین‌المللی به عمل آمده است؟

ترجمه ایرج پرشک نیا